

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 14. november 2012
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Christina Hjeresen
Sagsnr.: 2012-0037-0019
Dok.: 593033

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om kreditaftaler (Gennemførelse af ændringsdirektiv om supplerende antagelser til brug ved beregningen af de årlige omkostninger i procent m.v.) (L 13), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 6. november 2012.

Morten Bødskov

/

Rikke-Louise Ørum Petersen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om kreditaftaler (Gennemførelse af ændringsdirektiv om supplerende antagelser til brug ved beregningen af de årlige omkostninger i procent m.v.) (L 13) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 6. november 2012 fra Realkreditforeningen og Realkreditrådet, jf. L 13 - bilag 4.”

Svar:

1. I henvendelsen gentager Realkreditforeningen og Realkreditrådet de synspunkter, som foreningerne også giver udtryk for i deres hørings svar.

Realkreditrådet og Realkreditforeningen anfører således, at antagelse 6, litra b, skaber væsentlige udfordringer for realkreditinstitutterne, idet der ikke for obligationsbaserede realkreditlån vil være sammenfald mellem datoen for indgåelsen af kreditaftalen og den første udnyttelsesmulighed, hvilket for et realkreditlån i praksis vil være selve udbetalingen af lånet.

Det anføres nærmere, at for så vidt angår lånetilbud beregnes ÅOP i dag på grundlag af den forudsætning, at forbrugeren får lånet udbetalt samme dag (dvs. den første udnyttelsesmulighed), hvor lånetilbuddet er udstedt, og dermed på baggrund af aktuelle kurser. Det anføres videre, at forbrugeren (låntager), hvis der indgås en kreditaftale på baggrund af lånetilbuddet, efterfølgende bl.a. modtager en ny ÅOP-beregning. Denne ÅOP-beregning bygger på aktuelle kurser, nemlig kursen på udbetalingsdagen. ÅOP-beregningerne er således baseret på faktiske oplysninger, der kan efterprøves.

Foreningerne anfører videre, at anvendelsen af den foreslåede antagelse 6, litra b, vil nødvendiggøre, at der skal tilvejebringes yderligere to ÅOP-beregninger (henholdsvis for lånetilbuddet og selve kreditaftalen) baseret på forudsætninger (forudsigelser) omkring den fremtidige kursudvikling på de bagvedliggende obligationer.

2. Der kan i den forbindelse henvises til pkt. 2.4 i den kommenterede høringsoversigt.

Det kan endvidere oplyses, at det følger af kreditaftalelovens § 16, stk. 7 (som ikke foreslås ændret), at kreditgiver ved beregningen af de årlige omkostninger i procent (ÅOP) *om nødvendigt* skal gøre brug af de supple-

rende antagelser i lovens bilag 1. Det fremsatte lovforslag indebærer bl.a., at kreditgiver, for så vidt angår tidsbegrænsede kreditaftaler, skal anvende den foreslåede nye antagelse 6, litra b, hvis f.eks. datoen for aftalens indgåelse ikke er kendt.

Kreditaftaleloven finder anvendelse på kreditaftaler, hvor en kreditgiver yder eller giver tilsagn om at yde kredit til en forbruger, herunder også kreditaftaler, som er sikret ved pant i fast ejendom. I forbindelse med gennemførelsen af forbrugerkreditdirektivet i 2008 (2008/48/EF) blev det besluttet, at direktivets regler også skulle finde anvendelse på sådanne kreditaftaler. Begrundelsen herfor var navnlig, at en ordning, hvorefter kreditaftaler med pant i fast ejendom ikke længere var omfattet af loven, ville kunne opfattes som en forringelse af forbrugerbeskyttelsen og medføre en usikkerhed om retstilstanden blandt forbrugerne.

De supplerende antagelser, der er indeholdt i kreditaftalelovens bilag 1, gælder således (både i dag og fremover) også i forhold til kreditaftaler, der er sikret ved pant i fast ejendom. Med lovforslaget er der således ikke tiltænkt nogen ændringer i forhold hertil. Kreditgivere, der yder lån mod pant i fast ejendom på baggrund af obligationsudstedelse, vil derfor også skulle anvende de nye supplerende antagelser som affattet i lovforslagets bilag 1, jf. § 1, nr. 2.

3. Som det fremgår af pkt. 2.2.1.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, omfatter den foreslåede antagelse 6 andre kreditaftaler end kassekreditter og tidsbegrænsede kreditaftaler (omfattet af henholdsvis antagelse 4 og 5).

Bestemmelsen regulerer dels tilfælde, hvor datoen for eller størrelsen på en tilbagebetaling ikke kan fastlægges (litra a), dels tilfælde, hvor datoen for aftalens indgåelse ikke er kendt (litra b).

Hvis datoen for aftalens indgåelse ikke er kendt, følger det af den foreslåede antagelse 6, litra b, at datoen for den første trækning skal anses for at være den dato, som resulterer i det korteste interval mellem den pågældende dato (datoen for den første trækning) og datoen for den første betaling, som forbrugeren skal foretage. Den anførte antagelse har således et forbrugerbeskyttende sigte, idet anvendelsen heraf vil sikre, at forbrugeren får oplyst, hvad ÅOP for låneforholdet højst kan blive.

I forhold til lånetilbud, hvor datoen for aftalens indgåelse endnu ikke er kendt, vil beregningen af ÅOP efter den foreslåede antagelse 6, litra b, efter Justitsministeriets opfattelse indebære, at beregningen ikke vil kunne ske på grundlag af den forudsætning, at datoen for den første udnyttelsesmulighed er den dag, hvor lånetilbuddet er udstedt. Den nye supplerende antagelse fastsætter imidlertid ikke retningslinjer for, hvilken kurs som ÅOP-beregningen skal basere sig på. Derfor vil det fortsat være muligt at basere beregningen på aktuelle kurser. Selve datoen for den første trækning skal dog være den dato, som resulterer i det korteste interval mellem den pågældende dato og datoen for den første betaling, som forbrugeren skal betale (det vil normalt sige første afdrag på realkreditlånet).

Som anført i den kommenterede høringsoversigt finder Justitsministeriet ikke, at den foreslåede antagelse 6, litra b, har noget praktisk anvendelsesområde i forbindelse med selve låneaftalens indgåelse. Justitsministeriet finder derfor ikke, at der vil være behov for – som efterspurgt af Realkreditrådet og Realkreditforeningen – at foretage yderligere ÅOP-beregninger på selve aftaletidspunktet.

Dette betyder med andre ord, at der fortsat kun skal tilvejebringes to ÅOP-beregninger henholdsvis i forbindelse med lånetilbuddets udstedelse og ved låneaftalens indgåelse. Med lovforslaget ændres ikke på muligheden for at basere ÅOP-beregningen på aktuelle kurser. Som hidtil vil kreditgiver endvidere kun skulle gøre brug af de supplerende antagelser i det omfang det er nødvendigt, jf. kreditaftalelovens § 16, stk. 7. Den foreslåede antagelse 6, litra b, vil dog indebære, at datoen for den første trækning skal være den dato, som resulterer i det korteste interval mellem den pågældende dato og datoen for den første betaling, som forbrugeren skal betale.

4. På baggrund af det ovenfor anførte finder Justitsministeriet ikke, at der for så vidt angår lån sikret ved pant i fast ejendom er grundlag for at fravige reglerne om beregningen af ÅOP, herunder de supplerende antagelser. Det er Justitsministeriets opfattelse, at reglerne om beregningen af ÅOP, navnlig for at sikre ensartethed og klarhed, bør være ens, uanset om kreditaftalen vedrører et boliglån eller eksempelvis et forbrugslån.

Justitsministeriet kan endvidere oplyse, at Finanstilsynet vil tage initiativ til i samarbejde med Forbrugerombudsmanden at se på, hvordan kreditgiverne sikrer sig, at de nye supplerende antagelser, der følger af lovforslaget, anvendes korrekt, herunder også den foreslåede antagelse 6, litra b.